

Sygn. akt I C 171/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Sachajczuk - Puławska

Protokolant Elżbieta Skrzypniak

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. K. Syndyka Masy Upadłości pod firmą (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w W.

przeciwko (...) sp. z o.o. w D. i (...) sp. z o.o. w D.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie powodowej Skarbu Państwa reprezentowanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego (...) w W.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

1. oddała powództwo,
2. zasądza solidarnie od P. K. Syndyka Masy Upadłości pod firmą (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w W. i Skarbu Państwa reprezentowanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego (...) w W. na rzecz (...) sp. z o.o. w D. i (...) sp. z o.o. w D. solidarnie kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;
3. nakazuje pobrać solidarnie od P. K. Syndyka Masy Upadłości pod firmą (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w W. i Skarbu Państwa reprezentowanego przez Naczelnika Urzędu Skarbowego (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie kwotę 985,68 zł (dziewięćset osiemdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt osiem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt: I C 171/15

UZASADNIENIE

Powód (obecnie interwenient uboczny) - Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego (...) w W. , zastąpiony przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa w pozwie z dnia 16 marca 2012r / data nadania k. 71/ skierowanym przeciwko (...) sp. z o.o. w W. i (...) Spółka z o.o. w W. wniósł o:

1/uznanie za bezskuteczną wobec powoda czynności prawnej-umowy sprzedaży zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. (obecnie działający pod firma (...) Sp. z o.o.) a pozwanym ad.1. wówczas (...) Sp. z o.o. , a obecnie działający pod firmą (...) sp. z o.o. (uprzednio (...) Sp. z o.o.) sporządzonej w dniu 16 marca 2007r przed notariuszem B. B. w Kancelarii Notarialnej w C. (za rep. (...)) na mocy której pozwany ad. 1 tj. wówczas Spółka (...) nabył prawo użytkowania wieczystego zabudowanej nieruchomości gruntowej , składającej się działek o nr. ewid. (...) i nr. ewid. (...) w C. obręb (...) dla których Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...), prawa własności usytuowanych na nieruchomości budynków i innych urządzeń stanowiących odrębny od gruntu przedmiot własności, własność ruchomości opisanych w wykazie według stanu na 28 lutego 2007r opisanych w paragrafie 2 aktu notarialnego w zakresie wierzytelności publicznoprawnych przysługujących powodowi wobec Spółki (...)(daw. (...))

z tytułu zobowiązań w podatku od towarów i usług za okres kwiecień-sierpień 2006r wraz z odsetkami podatkowymi naliczanymi od wskazanych zobowiązań podatkowych;

2/ uznanie za bezskuteczną wobec powoda czynności prawnej-umowy sprzedaży zawartej pomiędzy pozwanym ad.1. wówczas (...) Sp. z o.o. , a obecnie działający pod firmą (...) sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) i pozwanym ad. 2. (...) Sp. z o.o. sporządzonej w dniu 12 października 2009r przed notariuszem B. B. w Kancelarii Notarialnej w C. (za rep. (...) nr (...)) na mocy której nabył on prawo użytkowania wieczystego gruntu oraz budynku i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość dla których Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) , w zakresie wierzytelności publicznoprawnych przysługujących powodowi wobec Spółki (...) z tytułu zobowiązań w podatku od towarów i usług za okres kwiecień-sierpień 2006r wraz z odsetkami podatkowymi naliczanymi od wskazanych zobowiązań podatkowych.

Nadto wniósł o zasądzenie kosztów postępowania , w tym zastępstwa procesowego / k. 10-12/

Jednocześnie powód (interwenient) wniósł o udzielenie zabezpieczenia powództwa w stosunku do pozwanego ad. 2. (...) Sp. z o.o. przez wpis w KW nr (...) ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu z postępowaniu./ k.11-12/

W uzasadnieniu pozwu podał ,że swoje roszczenie opiera na przepisach prawa cywilnego regulujących skargę paulińską akcentując, że Sąd Najwyższy dopuścił jej stosowanie wobec wierzytelności o charakterze publicznoprawnym oraz wskazał ,że fakt wyzbycia się przez pozwanego korzyści majątkowej nie pozbawia go legitymacji biernej, zaś po stronie pozwanej występuje współuczestnictwo na podstawie art. 72 par.1 kpc.

W piśmie z dnia 27 kwietnia 2012r powód (interwenient) w uzupełnieniu pozwu złożył odpisy pełne z KRS pozwanych , odpis zupełny z KW przedmiotowej nieruchomości oraz tytuły wykonawcze obejmujące zaległości podatkowe (...) Sp. z o.o. począwszy od kwietnia 2005r do oraz postanowienia komornicze o umorzeniu postępowań egzekucyjnych wobec Spółki (...) na okoliczność złej sytuacji finansowej dłużnika /.k.73-75 i k. 76-152/

Pozwani- ad.1(...) Sp. z o.o. i ad. 2. (...) Sp. z o.o. , zastąpieni przez tego samego profesjonalnego pełnomocnika w odpowiedzi na pozew z dnia 17 października 2012r , wnieśli o oddalenie powództwa w całości w stosunku do obu pozwanych jako bezpodstawnego i przedawnionego./ k.312-313/

W uzasadnieniu podnieśli ,że w ich ocenie nie zaistniały przesłanki uzasadniające zastosowanie przepisu art. 527 k.c. albowiem nie jest prawdą że dłużnik Spółka (...) wyzbył się jedyne go składnika majątkowego na podstawie którego mogłoby nastąpić zaspokojenie powoda gdyż sporna nieruchomość była obciążony hipotekami przewyższającymi jej wartość , a pozwany nabywca zaspokoił innych wierzycieli dłużnika . / k.313-318/

Postanowieniem z dnia 21 maja 2012r tut. Sąd udzielił stronie powodowej zabezpieczenia powództwa poprzez wpis w KW nr (...) ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu z postępowaniu w przedmiocie uznania za bezskuteczną umowy sprzedaży z dnia 12 października 2009 przyjmując za uprawdopodobnione roszczenie i interes prawny, o czym miały świadczyć dowody o istnieniu dochodzonej wierzytelności oraz wskazujące na brak możliwości zaspokojenia w toku egzekucji ./ k.153-154/.

Powyższe orzeczenie zmienił Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z dnia 3 września 2012r (w sprawie o sygn. akt: I Acz 1353/12) oddalając wniosek powoda o zabezpieczenie uznając ,że trudno uznać aby został zachowany termin z art. 534 k.c. skoro pozew został wniesiony 20 marca 2012r. Ponad to okoliczność , że doszło do rozporządzenie korzyścią uzyskaną przez osobę daje wierzycielowi możliwość skierowania powództwa przeciwko osobie , na rzecz której nastąpiło dalsze rozporządzenie stosownie do art. 531 par. 2 k.c. lecz nie ma to wpływu na przedmiot żądania pozwu , którym w dalszym ciągu pozostaje czynność dokonana przez dłużnika powoda z osobą trzecią, zaś czynność dokonana przez osobę trzecią z kolejną osobą , która odniosła korzyść nie jest czynnością dokonaną przez dłużnika powoda / k.293-297/

W toku procesu, Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi Północ w Warszawie postanowieniem z dnia 4 października 2013r ogłosił upadłość Spółki z o.o. (...) / k. 610-621/. Wnioski o ogłoszenie upadłości był składany wielokrotnie wcześniej przez zarząd Spółki dłużnika, w tym jeszcze pod firmą (...) / k.457-464/

Tut. Sąd na wniosek powoda zawiadomił o procesie syndyka upadłego dłużnika (...) P. K., który w trybie art. 133 ust. 1 Ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, wstąpił do procesu w miejsce powoda i popierał powództwo. / k. 815, k.831-832/.

Pismem z dnia 13 maja 2015r Skarb Państwa reprezentowany przez Naczelnika Urzędu Skarbowego (...) w W., zastąpiony przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zgłosił swój udział w procesie w charakterze interwenienta po stronie powoda syndyka /k. 883-885/

Ostatecznie, na rozprawie w dniu 17 grudnia 2015 strony poparały swoje stanowiska i wywodziły jak dotychczas / k.961/.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny :

Dłużnik - (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. działała poprzednio pod firmą (...) Sp. z o.o. / KRS nr (...) k.80-85 /

Posiadał on dług wobec Naczelnika Urzędu Skarbowego (...) z tytułu podatku od towarów i usług za okres kwiecień-sierpień 2005r, który na dzień 14 marca 2012 wynosił 160.718,70 zł oraz z tytułu odsetek 108.9949 zł./ lista zaległości k 43./

W dniu 16 marca 2007r dłużnik (...) dokonał czynności sprzedaży nieruchomości położonej w C. na rzecz pozwanego ad. 1. (...) z siedzibą w W., który wcześniej działał pod firmą (...). / odpis z KRS (...) k.76-79 / Umowę sprzedaży sporządzono w dniu 16 marca 2007r przed notariuszem B. B. w Kancelarii Notarialnej w C. (za rep.(...) nr (...)). / k.143-147 i k. 148-152/. Na jej mocy której pozwany ad. 1.- wówczas (...) nabył prawo użytkowania wieczystego zabudowanej nieruchomości gruntowej, składającej się z działek o nr. ewid. (...) i nr. ewid. (...) w C. obręb (...) dla których SR w Ciechanowie prowadzi KW nr (...), prawa własności usytuowanych na nieruchomości budynków i innych urządzeń stanowiących odrębny od gruntu przedmiot własności, własność ruchomości opisanych w wykazie według stanu na 28 lutego 2007r opisanych w paragrafie 2 aktu notarialnego./ KW k. 86-89 i spis k. 181-184, /

Z dokumentów rejestrowych dłużnika (...) złożonych do Sądu Rejonowego m.st. Warszawa KRS (...), z informacji dodatkowej do sprawozdania finansowego za 2006r i bilansu za okres 01.01 do 31.12.2006r wynika iż do dłużnika (...) należały wówczas : grunty -prawo użytkowania wieczystego o wartości, budynki i lokale o wartości, urządzenia techniczne i maszyny o wartości i środki transportu, zaś wartość własnych środków trwałych po odjęciu tzw. ujemnej wartości firmy oraz amortyzacji podatkowej wynosiła na 31.12.2006r - 612.229,13 zł. / k.450-452, k.756-772/

Sytuacja finansowa w dacie powyższej czynności wskazywała na istnienie zaległości podatkowych po stronie dłużnika (...) z tytułu podatku VAT w wysokości 160.718,70 zł z\ a okres kwiecień – sierpień 2006r plus odsetki ./ tytuły wykonawcze (...)

Nabywca zapłacił umówioną cenę 670.000 zł zbywcy zgodna z wartością wynikającą z bilansu sporządzonego na dzień 31 grudnia 2006r / 6.901.335,98 zł. k.450-452v/.

Następnie przystąpił do spłaty zaległości dłużnika wobec Skarbu Państwa Urzędu Celnego w C. z tytułu podatku akcyzowego, do Urzędu Miasta C. należności publicznoprawne, Bankowi (...) S.A. w W. na podstawie Ugody nr (...) z 27.07.2007r tytułem zobowiązań hipotecznych oraz na rzecz Banku (...) w C. z tytułu umów o przewłaszczenie na zabezpieczenie. W sumie / zobowiązania dłużnika k.323-354 i dowody zapłaty pozwanym k.780-800/

Wszczęta przez Urząd Skarbowy egzekucja komornicza wobec dłużnika (...) okazała się bezskuteczna, wskutek czego komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Warszawy-Pragi Północ w Warszawie R. D. postanowieniami z dnia

25 czerwca 2008r i 28 maja 2009r umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygn. akt: Km 948/07 i Km 51-53/09 / k.17-20/

W dniu 12 października 2009r aktem notarialnym za Rep.(...) doszło między pozwanym ad.1. wówczas (...) Sp. z o.o. , a obecnie działający pod firmą (...) sp. z o.o. (dawniej (...) Sp. z o.o.) i pozwanym ad. 2. (...) Sp. z o.o. do sprzedaży przedmiotowej nieruchomości przed notariuszem B. B. w Kancelarii Notarialnej w C. (za rep. (...)) na mocy której pozwany ad.2 nabył prawo użytkowania wieczystego gruntu oraz budynku i urządzeń stanowiących odrębną nieruchomość / k.234-237 /

W Sądzie Rejonowym Warszawa Praga Północ w Warszawie toczyły się podobne postępowania w powództwa innych wierzycieli II C 476/12, IIC 477/12 , IIC 480/123. /k.513/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt , zeznań świadków : J. P. / k.898-902/, R. Z. /k.809-812/ , S. K. /k.422-425/, A. K. /k.564-565/ , M. J. / k.970-972/ oraz przesłuchania stron :syndyka P. K. / k.960 / i za pozwanych członka zarządu K. F. / k.972-973 /

Żadna ze stron nie kwestionowała dokumentów , więc Sąd uznał je za wiarygodne . Również zeznaniom świadków i stron nie można było odmówić wiarygodności , bowiem nawzajem uzupełniały się i tworzyły logiczny ciąg zdarzeń , a jeśli różniły się to jedynie ocenie sytuacji .

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem rozstrzygnięcia niniejszej sprawy było ustalenie, czy dłużnik obecnie Spółka (...) świadomie wyzbył się majątku nieruchomego - prawa użytkowania wieczystego zabudowanej nieruchomości gruntowej , składającej się działek o nr. ewid.(...) i nr. ewid. (...) w C. obręb (...) dla których Sąd Rejonowy w Ciechanowie prowadzi księgę wieczystą KW nr (...) działając z zamiarem pokrzywdzenia Naczelnika Urzędu Skarbowego (...). Podstawą roszczeń powoda jest zatem przepis art. 527 k.c. przewidujący ochronę wierzyciela w razie niewypłacalności dłużnika.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż dłużnik odpowiada wobec wierzyciela takim majątkiem, jaki ma w chwili żądania zaspokojenia. Sam fakt zaciągnięcia zobowiązania nie ogranicza dłużnika w rozporządzeniu poszczególnymi składnikami majątku, czy zaciąganiu nowych zobowiązań. Wierzyciel ponosi ryzyko niewypłacalności dłużnika niezależnie od tego, kiedy do takiej niewypłacalności dochodzi. Istotny wyjątek od tej reguły stanowi instytucja „skargi paulińskiej”, czyli gdy zmiany w majątku dłużnika są wynikiem jego świadomego działania na niekorzyść wierzycieli. Funkcją „skargi paulińskiej” jest zabezpieczenie interesów wierzyciela w wypadku nieojojalnego postępowania dłużnika, często realizowanego w porozumieniu z osobą trzecią i na jej korzyść, które doprowadza swój majątek do stanu zagrażającego zaspokojeniu wierzycieli.

Zgodnie z art. 527 § 1 k.c., gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Czynność prawna dłużnika jest dokonana z pokrzywdzeniem wierzycieli, jeżeli skutek tej czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności (§ 2). Jeżeli skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku, domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli (§ 3).

Przepis art. 527 k.c. ustanawia zatem przesłanki, których kumulatywne wystąpienie stanowi warunek sine qua non zasadności „skargi paulińskiej”, poprzez którą powód dochodzi uznania wobec niego czynności prawnych dłużnika za bezskuteczne. Należą do nich: 1) dokonanie czynności prawnej z pokrzywdzeniem wierzyciela, jeżeli skutek czynności dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w większym stopniu, 2) uzyskanie wskutek

czynności prawnej korzyści majątkowej przez osobę trzecią, 3) działanie dłużnika ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela, 4) wiedza lub możliwość dowiedzenia się przy dołożeniu należytej staranności przez osobę trzecią o tym, że dłużnik działa ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

W ocenie Sądu powód ani interwenient nie wykazali aby w niniejszej sprawie zachodziły wszystkie przesłanki do skutecznego wystąpienia z roszczeniem opartym na art. 527 i n. k.c.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że Naczelnik Urzędu Skarbowego (...) wystąpił ze skargą paulińską przed upływem 5-letniego terminu przedawnienia. Zgodnie bowiem z art. 534 k.c. uznania czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli za bezskuteczną nie można żądać po upływie lat pięciu od daty tej czynności. Jak wynika ze stempla pocztowego /k.71/ pozew został złożony w dniu 16 marca 2012 r., zaś czynność prawna, tj. umowa sprzedaży miała miejsce 16 marca 2007 r. W konsekwencji powód (interwenient) nie uchybił powyższemu terminowi i zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwanych jest niezasadny .

W niniejszym postępowaniu powód (interwenient) nie dowiódł, aby zostały spełnione wszystkie przesłanki, o których mowa w art. 527 k.c. Bezsporne w sprawie jest, iż aktualnie prawo do nieruchomości spornej przysługuje pozwanemu ad.2, jak również to, że spółka (...) (uprzednio (...)) była dłużnikiem Urzędu Skarbowego (...) z tytułu podatku VAT za okres kwiecień-październik 2006r z tytułu złożonych deklaracji podatkowych i to zobowiązanie podatkowe wobec powoda nie zostało zaspokojone. Dłużnik przy tym nie posiada majątku, z którego mógłby zaspokoić powoda. Prowadzone postępowanie egzekucyjne została bowiem umorzona. Ogłoszono także upadłość likwidacyjną spółki (...). Nie ulega zatem wątpliwości, iż dłużnik stał się niewypłacalny.

Z § 2 art. 527 k.c. wynika, że z pokrzywdzeniem wierzycieli mamy do czynienia wówczas, gdy skutek czynności prawnej dłużnika stał się on niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w wyższym stopniu, niż był przed dokonaniem czynności, zaś dłużnik jest niewypłacalny, gdy cały jego majątek nie wystarcza na pokrycie długów. Niewypłacalność musi mieć charakter rzeczywisty, musi istnieć realnie – nie wystarczy sama możliwość wystąpienia niewypłacalności w przyszłości. Niewypłacalność oznacza taki stan majątku dłużnika, w którym egzekucja nie może przynieść zaspokojenia wierzytelności pieniężnej przysługującej przeciwko temu dłużnikowi (wyrok Sąd Apelacyjny w Warszawie z 19 listopada 1997 r., I ACa 737/97, Apel. W-wa 1998, nr 4, poz. 36; wyrok Sądu Najwyższego z 24 stycznia 2000 r., III CKN 554/98, LEX nr 52736).

Przy czym nie każda czynność prawna powodująca zmniejszenie majątku dłużnika może być uznana za krzywdzącą dla wierzycieli. Nie będzie ona miała takiego charakteru wówczas, jeżeli dłużnik w zamian za swoje świadczenie uzyskał ekwiwalent, który nadal znajduje się w jego majątku lub posłużył mu do zaspokojenia wierzycieli (wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 1999 r., I CKN 287/98, LEX nr 147235). Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy należy zaznaczyć, że dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy wynika iż dłużnik (...) przede wszystkim sprzedał przysługujące mu prawo do nieruchomości za cenę adekwatną do wartości gruntu (nie zaś zaniżoną jak twierdzi strona powodowa i interwenient), a z uzyskanej kwoty pokryte zostały zobowiązania publicznoprawne i zaspokojone wierzytelności, który miały pierwszeństwo przed wierzytelnością powoda (tj. wierzyciele hipoteczni). Po zbyciu spornej nieruchomości zostali zaspokojeni inni wierzyciele dłużnika (...) tj. Urząd Skarbowy- Urząd Celny w C. , Urząd Miasta C., Bank (...) S.A w W. i Bank (...) w C. .

Między czynnością prawną dłużnika a pokrzywdzeniem wierzyciela musi istnieć związek przyczynowy (wyrok SN z dnia 14 lutego 2008 r., II CSK 503/07, LEX nr 496375; por. także wyrok SA w Katowicach z dnia 14 lutego 2008 r., V ACa 1/2008, Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Katowicach i Sądów Okręgowych 2008, nr 2, poz. 8, s. 28) co oznacza że czynność prawna dłużnika musi stanowić warunek *conditio sine qua non* jego niewypłacalności. W niniejszej sprawie nie można stwierdzić, aby istniał taki związek przyczynowy. Nie można bowiem stwierdzić, że zawarcie wskazanych w pozwie umów jest równoznaczne z niewypłacalnością dłużnika i stanowiło pokrzywdzenie powoda. Pokrzywdzenie wierzyciela należy oceniać nie według chwili dokonania czynności prawnej dłużnika z osobą trzecią, lecz według chwili jej zaskarżenia (wystąpienia z żądaniem uznania bezskuteczności czynności prawnej). W innym momencie nie wiadomo bowiem, czy prawo zaspokojenia doznało uszczerbku. Miarodajnie można to ocenić dopiero

w chwili poszukiwania zaspokojenia. W istocie zaskarżona może być tylko taka czynność prawna dłużnika z osobą trzecią, na skutek której osoba trzecia osiągnęła korzyść majątkową. Osoba trzecia uzyskuje „korzyść majątkową” w rozumieniu art. 527 k.c. także wtedy, gdy płaci za rzecz nabytą od dłużnika. Korzyścią majątkową w rozumieniu art. 527 k.c. jest nabycie przez osobę trzecią prawa majątkowego, przedstawiającego pewną wartość, przy czym drugorzędne znaczenie ma cena nabycia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 października 1999 r., I ACa 638/9, OSA 2002, z. 2, poz. 14). Niewątpliwie nabycie przez pozwanych prawa do spornego gruntu stanowiło korzyść majątkową (także dla dłużnika, w majątku którego zmniejszeniu uległy jego pasywa). Jednakże dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, gdy zdaje sobie sprawę (uświadamia sobie), że wskutek dokonania czynności prawnej z osobą trzecią może spowodować niemożność zaspokojenia się wierzycieli z jego majątku. Sąd miał na uwadze, iż pozwany ad. 1 podjął decyzję o nabyciu prawa użytkowania wieczystego do nieruchomości, bowiem według jego oczekiwań miało mu to przynieść większe zyski. W istocie jednak – wraz z nabyciem tego prawa – zobowiązał się do uregulowania zobowiązań ciężających pierwotnie na spółce (...). Wskutek czynności dłużnika, jaką było zbycie nieruchomości, zaspokojeni zostali bowiem pozostali jego wierzyciele, którym i tak przysługiwałoby pierwszeństwo w przypadku prowadzenia równoległej egzekucji, poza Naczelnikiem Urzędu Skarbowego (...), dłużnik posiadał zadłużenia z tytułu podatku akcyzowego. Zaskarżona czynność nie była nadto bezpłatna, była to bowiem sprzedaż, w ramach której pozwany ad. 1 nabył nieruchomość za cenę rynkową. Nie ma zatem podstaw do twierdzenia, że pozwany ad.1. uzyskał jakkolwiek korzyść kosztem powoda. Zaznaczyć przy tym trzeba, iż na sporna nieruchomość obciążona była hipotekami przewyższającymi jej wartość na rzecz Banku (...) w S.A. / bank ten wypowiedział wszystkie kredyty dłużnikowi (...) oraz wyegzekwował przewłaszczenie na swoją rzecz niemalże całego majątku kredytobiorcy, a będącego zabezpieczeniem tych kredytów /, a także Banku (...) w C., / również bank ten wypowiedział umowę kredytową i odebrał przewłaszczone urządzenia oraz samochody należące do (...), a zatem ww. wierzyciele mieli pierwszeństwo w zaspokojeniu swoich roszczeń. Wprawdzie interwenient uboczny mógłby prowadzić przeciwko dłużnikowi (...) egzekucję z przedmiotowej nieruchomości, niemniej jednak nie prowadziłoby to do jego zaspokojenia. Niewątpliwie wyłącznie wierzyciele hipoteczni mogli wyegzekwować swoje należności w ramach egzekucji, co też nastąpiło po sprzedaży nieruchomości. Otrzymane zaś przez dłużnika świadczenie ekwiwalentne zostało przy tym wykorzystane celem uregulowania zadłużenia względem innych wierzycieli. Wskutek sprzedaży gruntu (...) (dawniej. (...)) uzyskał prawo użytkowania wieczystego do przedmiotowej nieruchomości, własność usytuowanych tam budynków i urządzeń oraz własność ruchomości opisanych w wykazie urządzeń i pojazdów za cenę 670.000 zł, zwolnienie z długów publicznych na kolejne 670.000 zł oraz przystąpił do długu wobec wierzyciela hipotecznego. Zarzut interwenienta, że w akcie notarialnym z 16 marca 2007r nie ma postanowień, które nakładałyby na nabywcę inne zobowiązania poza zapłata ceny, jak i brak konkretnych dokumentów świadczących, jakie kwoty z tytułu których zobowiązań zostały zapłacone nie miał wpływu na wynik niniejszego postępowania. Interwenient podniósł także zarzut rozbieżności pomiędzy ceną nabycia a wartością wynikającą z bilansu sporządzonego na dzień 31 grudnia 2006r na kwotę 6.901.335,98 zł. Nie można jednak pomijać, że czynność zbycia została skontrolowana przez Urząd Skarbowy, a fakt jej dokonania po upływie dwóch miesięcy od wyceny środków w bilansie nie mogła istotnie wpłynąć na wartość nieruchomości. Dlatego nie można uznać, iż dłużnik – zawierając sporną umowę - działał w pełnej świadomości pokrzywdzenia interwenienta.

Udzielenie ochrony wierzycielowi kosztem osoby trzeciej znajduje swe uzasadnienie w nagannej postawie tej osoby, jeśli ta o świadomości dłużnika wiedziała lub mogła się dowiedzieć. Wiedza osoby trzeciej (rzeczywista lub możliwa – przy dołożeniu należytej staranności) obejmować musi dwa fakty: że czynność prawna dłużnika krzywdzi wierzyciela oraz że dłużnik o tym wie. Artykuł 527 § 4 k.c. wprowadza domniemanie w odniesieniu do przedsiębiorcy pozostającego z dłużnikiem w stałych stosunkach gospodarczych. Przyjmuje się, że o stałości stosunków gospodarczych przedsiębiorcy z dłużnikiem świadczy nie tylko czas trwania tych stosunków, ale także ich charakter i rozmiar, dające podstawę do przyjęcia, że przedsiębiorca ma wiedzę o stanie majątkowym dłużnika. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż spółka (...) i pozwani pozostawali w stałych stosunkach gospodarczych, nie oznacza to jednak, że pozwani mogli znać kondycję finansową dłużnika. Interwenient podniósł, że skoro dłużnik (...) złożył deklaracje podatku VAT za IV-X 2006r i nie zapłacił tego podatku, a w 2007 r. zbył swoją jedyną nieruchomość / ale nie jedyny składnik majątkowy, to miał pełną świadomość, że w ten sposób krzywdzi wierzyciela. Wprawdzie sprzedający i nabywca są podmiotami powiązаныmi blisko ze sobą gospodarczo / produkcja i dystrybucja piwa / i

osobowo / ta sama osoba - M. J. pełniła funkcję członka zarządu /, lecz nie można zapominać, iż pozwany nabył nieruchomości po cenie wyższej niż wartość rynkowa oraz przystąpił do długów zbywcy. Trudno zatem byłoby przyjąć, że wiedział o tym, że ta czynność prawna w jakikolwiek sposób krzywdzi wierzyciela.

Dla skuteczności ochrony wierzyciela w trybie skargi paulińskiej niezbędne jest spełnienie wszystkich powyższych przesłanek łącznie. Nie ulega wątpliwości, iż powód (interwenient) w niniejszym postępowaniu nawet nie wykazał, by zostały spełnione wszystkie z nich. Z tych względów Sąd na mocy powołanych przepisów orzekł jak w sentencji .

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 98 k.p.c. Pozew był wolny od opłat sądowych na podstawie art. 94 ustawy z 28 lipca 2005r o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zarówno w odniesieniu do syndyka Spółki (...), który wstąpił w miejsce pierwotnego powoda Skarbu Państwa . Jednakże każdemu z pozwanych należy się zwrot kosztów z tytułu zastępstwa procesowego za pierwszą instancję /7.200 zł / oraz w postępowaniu incydentalnym przed Sądem Apelacyjnym /3.600 zł / zgodnie z taksą wynikającą z przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 28 września 2002 r., a nadto zwrot opłaty od zażaleń /30 zł / i opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw /po 17 zł/ czyli w sumie po 10.864 zł Nie zaś tylko 3.617 zł jak omyłkowo orzeczono w pkt. 2 wyroku .

Poza tym należało rozliczyć nie pokryte przez strony w toku procesu koszty stawienia świadków , które w sumie wyniosły 985,68 zł , co również obciąża przegrywających . Ponieważ zachodzi współuczestnictwo jednolite po stronie powoda i interwenienta , więc powód i interwenient na zasadzie solidarności są zobowiązaniu zwrócić pozwanym koszty procesu i pokryć wydatki tymczasowo poniesione przez Skarb Państwa .

Wobec powyższego Sąd , na podstawie przytoczonych przepisów orzekł jak w sentencji .

ZARZĄDZENIE

(...)